

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica - Cod. Ettenheim-Münster 323

Giggenbach, Joseph

[S.l.], 1710

Compendium logicum

[urn:nbn:de:bsz:31-131618](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131618)

Compendium Logicum.

625
1.

Artes 3.
An res sint obte^{re} m^ole l. file l^oca?

R^o. Non. prob^o: l^oca res n^o g^oderat m^odo f^ol^oto
neq^{ue} practio, g^op.

prob^o a. l^oca n^o g^otemplat p^orietas resu^m g^op n^o
verfal^{is} f^oerulative circa res.

R^o. a. Nullibi g^oderat n^otra l. angeli q. g^o n^o
g^oderat n^otra resu^m o^{mn}i.

Prob^o: 2° q^uo^d n^o practio. l^oca res o^{mn}es n^o iⁿmutat d^ond^o p^o
g^o n^o g^oderat cas practio.

Dives 1°: l. res extrinsece iⁿmutat, g^o fact^o cas iⁿmutat.

R^o. c. s. r. c. si eni hoc fufficeret, tunc res o^{mn}es eent
obte^{re} pictoria q. si hoc n^o admittit, g^o n^o fufficit
extrinseca iⁿmutat.

Vig: si pictoria iⁿ h^o aliud obte^{re} nempe colorem, q^u
intrinsece iⁿmutat tunc nulla est paritas, si; g^op.

R^o. n. M. n^o n^o etn l^oca iⁿ h^o aliud obte^{re}, q^u iⁿmutat
intrinsece, ponit eni rectitudinem in q^ueracib^{us} n^otr^{is}
q^ueracis vero ponit intrinsece in int^{el}le. g^o l. int^{el}ly
l. q^ueracis s^u obte^{re} l^oca.

O. 1°: l^oca fram adaptat rebus o^{mn}ib^{us}, g^op. R^o. d. a. adaptat
fagn^o f^ol^oto c. a. fagn^o obte^{re} n. a. et c. R^o. 2°. pictoria
adaptat fram rebus o^{mn}ib^{us}, g^op.

O. 2°: Artes 1° loco agit de reby q^u R^o. d. M. agit de reby 1° q^u l^o
n. M. f^o accidens c. M. et d. m. q.

lyca e' practica
in dnt on
ca imde exponi
ceptibz, p: 90.

Ob. 3.º In e' obbu hty difcurrendi p. R. retor. et d.
M. d' e' mtria ex qua fit difcurfus c. M. q' d' mtria
irra qm fit verfal n. M. ad m.

Ob. 4.º Quid e' obbu actu p. R. d. M. q' d' obbu actu dli-
citoru c. M. regulatorem n. M. ad regibz R. n. a
in p. d. M. rgle lyca imde attingunt res et p
te n. M. n' p' p' tuta in ordine ad aliud T. M.
et d. m.

Ob. 5.º Imago p' ee obbu oculi p. R. c. a n. c. difparitas d
quia imago p' vijioe' n' d' p' fini, p' obbu mbe
artiu.

Ob. 6.º Aiolectia difputat de rebz oibz, qof. R. docem
n. a. utens c. a.

Arg. 2.º lyca docens e' instrumentu p. R. d. M. actiu
c. M. p' p' riva. n. M.

Ob. 7.º Lyca agit de fubto p. d. M. agit de hz reduplicatoe
c. M. denominatoe. n. M.

Artus IV.

An intellectus fit obbu mtrale logica?
Dico qd n' fit. p. Non e' pars iliz qre; a lyca
imde intenti, qof. pa. Lyca intellu p' fias regulas
taqm fine intenfue' nullo modo attingit, qof. p. a.
Nalla rgle de intellu imde loquit, qof. p. a. hie rgle
d' p' d' q' stare genere et diffia n' loquit imde de intellu

Ob. 1.º Quid e' obbu p. R. retor: p' tot dirigat ab arte, qof e'
obbu pictoria. R. d. M. Quid e' obbu q' a lyca dirigat
ut org faciendum c. M. q' dirigat aut caufa qre;
p' d' riva. n. M.

Ob. 2.º In oibz actibz obbu mbe e' in qd fra introduit p. R. d. M.
in actibz facturis c. M. in actibz. n. M. et d. m.

Ob. 3. Iudic' opq artis p. R. c. M. n. m. in p. d. a. Lgea d' solum intendit operare' recta, s' etia' intell' recta intelligendem. hanc finem qui n. a. finem cui. c. a. et n. c.

Ob. 4. De obtul' de quo imde loquunt' rgle p. R. c. M. d. m. Actus vero vel s' rgle loquunt' imde de intae ut artificie t. m. et parte operis loqui n. m. et c. *gformitel' u m obto p'undat' i qd dicit' in obto n. n. recto c.*

Vige. 1. Intell' etia' pars. qop R. n. a. in p. d. a. Intell' et pars finis qui n. a. cui. c. a. et n. c.

Vige. 2. Intell' Lgea d' fine p. R. d. M. finis Lgea d' fine in abstracto c. M. in concreto n. M.

Ob. 5. Lgea d' intendit operarem nisi ut possibilem p. d. a. Intendit operarem et si possibile, hoc e' d' intendit in possibile, c. a. intendit oes circumstantias sub quibz operari s' possibile n. d. et c.

Ob. 6. Intellus recte intelligit p. R. d. M. Intellus recte intelligit parte' d' ee obtul' aliquid p'ia, s' m d' ee obtul' aliquid arti, 2. d' ee oes partes n. M. secundu' p' ee rpi' lgea qe aliqua parte' s' illt operare' recta c. M. *Intell' 2. d' abstrum d' ee obtul' aliquid p'ia, s' m p' ee rpi' lgea qe d' ee obtul' aliquid arti, 2. d' ee oes partes n. M. secundu' p' ee rpi' lgea qe aliqua parte' s' illt operare' recta c. M.*

Ob. 7. si operas nris e' obtul' p. R. d. M. si operas nris 2. d' ee oes partes e' obtul' et intendit ut opq lgea tunc etia' intellus d' obtul' c. M. si tunc s'unt aliquas partes operas d' obtul' p. R. M. *Intell' d' ee obtul' aliquid p'ia, s' m p' ee rpi' lgea qe d' ee obtul' aliquid arti, 2. d' ee oes partes n. M. secundu' p' ee rpi' lgea qe aliqua parte' s' illt operare' recta c. M.*

Ob. 8. Artes 1. Ethicorum p. R. d. a. statuit voluntate' ee finem cui c. a. finem qui n. a. et c. *Ethica h' p' vicia vob' s'unt corp' in med' d. h' p' q' vicia ad ali' c. d' ori n.*

Titulus V.

An voces sint obtul' Lgea?

Quis ego qd n' fiat, et sic p: voces n' s'nt pars operis, lgea + opq et finis a' intenti, qop. a. p. t' d' ee voces n' s'nt pars m' d' fiendi, qop. lgea intenty' m' d' fiendi mentali, p' h' p. illud e' opq et finis lgea. *Artes in analytica* s'nt p' ee rpi' lgea qe d' ee obtul' aliquid arti, 2. d' ee oes partes n. M. secundu' p' ee rpi' lgea qe aliqua parte' s' illt operare' recta c. M. *Artes in analytica illa s'nt p' ee rpi' lgea qe d' ee obtul' aliquid arti, 2. d' ee oes partes n. M. secundu' p' ee rpi' lgea qe aliqua parte' s' illt operare' recta c. M.*

m. p. ex ipso arte, quia ita dicit: demonstras n. in orac
quo d. extra. s. quo in mente d. gftit.

des instituit arte
p. putandi, qo
s. secundario
primario M.

Ob: 1: Logica d. hia p. moicinalis q. p. d. d. a. d. p. hia p. mo.
cinali dirigens p. monam interna et verba m. t.
c. a. externa n. a. et c.

Ob: 2: Logica d. mdg hendi p. R. c. a. n. c. in p. d. M. modus
hendi d. oras felis et interna c. M. externa n. M.

Ob: 3: Artes multas agit de vocibz p. R. d. a. agit de his q. p. n. a.
f. accidens c. a.

Ob: 4: Illu. hylau. hies q. p. intendit p. R. d. M. Illu. q. p. intendit
f. quem hmg. hies c. M. instrumentali htem. n. M.
et d. n.

Arg: Artes intendit Illu. q. que hmg. instrumentali. q. p.
R. n. a. Oes eni. interpretes aiunt htem n. de hia
intelli, s. hie louti ce.

illu. hylau. intendit
Ca. f. quem hmg.
q. hylau. vocalam
imus.
n. f. que hmg.
ria c. imp. n.

Arg: Conuenienter erat q. R. retos. Illu. et al. In glo. pa.
pyraos fauliz addit m. htem, qo hoc eig. obtum.
2. d. r. a. in p. c. a. d. c. qo conuenienter erat d. lo.
queres de hylau. vocali hmg. de oblo. attributo T. c.
hmg. de oblo. attributoj. n. c.

Ob: 5: In hylau. vocali p. R. retos. in scripto reperitur
artificium hmg. qo hie d. oblo. hmg. 2. d. a. repe
ritus artficiu. hmg. n. a. intelli. c. a. d. n. c.

Ries ad gramatica. p. dia. n. htem fauere hylau. vocali
anteq. in mente hmg. c. a. postq. in mente hie
quaty n. a. d. c.

Ob: 6: De hylau. hmg. p. R. retos: de illo primario agit que in
analytica d. hmg. s. d. hmg. hylau. m. hmg. qo 2. c. M. n. n.
in p. d. M. d. hmg. hylau. f. orace interna c. M. f. vo
calam n. M. et d. n.

Arg: 1: Artes d. hmg. p. R. n. a. in p. n. M. in hmg. p. n. a. Deo eni.
hies: h. d. hmg. orace ab vocali ut a faulioribz inierit
et hie d. d. hmg. progrederef.

5. 629
Vig. 2. Artes nullibi p. R. d. a. nullibi definit artem arte
directe et in se c. a. indirecte et in alio n. a. et c.

Artes VI.

An operatio artis sit obliqua?

Quia qd sit obliqua dirigibilis utiq; operatio; si p. Illud
est obliquum hinc practici, qd est pars illius operis, qd ab arte
immediate intendit, si operatio dirigibilis est pars illius operis,
si est intentio, qd p. M. qd est ab inductive. n. p. tota
op. qd est intentio intendit est operatio recta, sed huius
operis pars est operatio dirigibilis, qd p. M. Illud est opus
ad quod est intentio, qd est intentio intendit facere, si est intentio
est intentio intendit facere operatio recta, qd p.

Ob. 1. Operatio recta p. R. n. a. in p. d. M. qd fit ab arte factiva
c. M. ab activa. n. M.

Ob. 2. si est intentio p. R. c. M. n. m. et dicit qd est intentio pro obli-
quitate operatio, quae quidem sit recta p. hinc, utpote tamen
indifferentia.

Respon. Operatio ut sit p. R. d. a. operatio ut sit quae non recta
nec est recta nec indirecta est obliqua. c. a. quae fit
tota et est recta nec indirecta n. a.

Respon. operatio recta p. R. rebor: sicut hinc est obliqua recte
go in illud n. p. t. introduci realitas. 2. d. a. operatio
recta est obliqua recta dependens a recte hinc c. a. indepen-
denti ab illi n. a. et d. c. go in illa est intentio n. p. t. inducere
rectitudinem realitatis. c. c. fit. n. c.

Vig. 1. Non sufficit p. R. n. a. in p. c. M. n. m. in hinc p. d. M.
Introduci in operatio, quae in se sit recta p. hinc c. M. quae in
se sit recta utpote n. M. et d. m. si fit introduci rectitudinem
in operatio quae in se sit recta utpote n. m. et c.
c. m. quae sit recta p. hinc n. m. et c.

Vig. 2. Ex hoc p. R. n. M. quia ista productio operatio nihil est
aliud, qm utpote introductio rectitudinis.

Vig. 3. Illud qd p. R. d. M. Illud qd tamen quidem introduci recte
n. introduci recte in sub. utpote n. M. in sub. p. hinc
c. M. et d. m.

Ob. 3. f. gradus p. R. n. M. disparitas e. quia nullus autor e
qui in artibus factis, assignet pro obto inteli fecti
m. p. h. u. d.

Reg. 1. ut rectius q. R. d. a. nulla difficultas ut rectius
introducatur in operas, m. h. p. h. c. a. n. p. h. e. n. a. etc.

Reg. 2. Lgea nullius f. R. d. a. n. loquor de operas ut sic sub
his trij explicitj c. e. equivalentibj. n. a.

Ob. 4. In illa q. R. retor. In illud eal n. p. t. intui realtas
q. n. p. t. n. ce. reale. p. aal. h. o. j. n. p. t. n. ce. reale. go
in eal. h. o. j. n. p. t. intui realitas. 2. d. M. In illa
operas n. intui rectido, qua neq. p. h. e. n. a. m. p. h. e.
t. e. i. r. r. e. c. t. a. c. M. q. u. o. s. a. l. t. e. m. m. p. h. e. p. o. h. i. t. e. e. h. o.
r. e. t. a. n. M.

Ob. 5. Qtra 2. q. l. o. q. u. o. r. : Rectio q. R. d. a. rectio activa
e. distincta ab operas m. h. i. c. a. p. a. s. s. i. v. e. n. a.

Ob. 6. f. rectio passiva f. R. n. M. in p. d. a. rectio passiva
involuit rectioem activam in obliquo c. a. in recto n. a.

Reg. 3. Lgea intendit p. R. retor. p. i. r. o. t. o. r. v. e. l. l. p. i. n. g. e. r. e. i. m. a.
g. i. n. e. m. s. i. m. i. l. e. m. p. a. l. a. t. i. o. , g. o. v. e. l. l. f. a. c. e. r. e. i. p. s. i. p. a. l. a. t. i. o.
2. d. a. l. g. e. a. i. n. t. e. n. d. i. t. o. p. e. r. a. s. e. m. r. e. c. t. o. u. t. r. e. c. t. a. m.
s. e. r. v. a. n. d. u. m. 3. q. o. p. e. r. a. s. r. e. c. t. a. d. i. u. t. i. n. r. e. c. t. o. c. a. e.
s. e. r. v. a. n. d. u. m. 4. q. o. d. i. u. t. i. n. a. b. s. t. r. a. c. t. o. o. b. l. i. q. u. o. n. a. e. t. c.

Questio II.^a

Artus I.

An Lgea sit virtus?

Virtus e. h. u. s. q. u. i. b. o. n. u. m. f. a. c. i. t. h. a. b. e. a. , e. t. o. p. e. r. e. i. n.
b. o. n. u. m. r. e. d. d. i. t.

Virtus intellectualis e. h. u. s. q. u. o. a. i. a. a. p. p. e. n. d. o. l. n. g. n. i. s. v. e.
n. i. u. m. d. i. u. t. t. a. l. e. s. s. u. n. t. s. a. p. i. e. n. t. i. a. , s. i. e. n. t. i. a. , i. n. t. e. l. l. u. s.
p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. , e. t. a. r. t. .

§. 2.

An Lgea sit virtus?

Dico q. tota Lgea dorem sit virtus intellectualis.

p. Virtus intellectus est habitus inclinans intellectum ad actus
veros, atque tota logica est talis habitus generis.
p. m. Tota logica inclinatur intellectum ad eliciendas
regulas logicas, sed hoc est actus certus, generis.
n. de regulis analyticis et manifestis, de Topica et
Sophistica sic ostendo.

Regula Topica est v. g. In probabili extrema
non iudicatur necessitas inter se generis, ad de alio
sed hoc regula est certus et evidenter;
ergo actus elicitus Topica est certus. Similiter regula
Sophistica est certus, quia, si personat, ad personam
Sophistica. ergo omnes tres logicae inclinant ad actus
elicitorum certos et evidentes.

Ob 1.º Virtus disponit ad optimum, sed Topica non, ergo virtus est dispositio
Topica non est virtus. p. f. ad optimum

R. d. M. disponit ad optimum actus elicitus, est regulati n. M.

Res. Ergo actus regulati dicitur boni generis. d. M. intellectus p. f.

p. a. si sufficit ad virtutem intellectum ut actus elicitus sint art. 2.º n.
veri, tunc etiam ars ferandi est virtus, hoc est abfurdum
generis p. m. nulla virtus est prohibita, sed ars ferandi
est prohibita, ergo non est virtus. virtus est bonum in

R. n. a. in p. c. M. n. m. in huius p. d. M. nulla virtus simplicitate
moralis est prohibita c. M. intellectualis n. M. et d. moralis est intellectus
c. m. d. c.

Ob: 2.º Virtus intellectualis est quae perficit intellectum, sed Topica
non perficit, generis.

p. m. Topica disponit ad malum, sed si disponit ad malum
non perficit intellectum, ergo.

R. c. M. n. m. in p. d. M. disponit ad malum sed se n. M.
facit ad c. M.

Res: Ergo si se disponit ad falsum, generis p. a. disponit se ad falsum

problem qui sope e falsus, go f se ad male.

Q. n.a. in p. d.a. lya differt ad syllogism problem
qui sope e falsus, ita, ut intendat falsum
n.a. ut n. c.a. et n.c.

Res. si intendit syllogism problem qui sope e falsus,
tunc intendit falsum, s. q. p.

Q. d. M. Intendit falsum quibus ut falsum n. M. et
quibus ut falsum c. M. et d. n. n.c.

Ob. 3. si actus regulari Topicis n. si optimi tunc
neque actus dicitur, s. q. p.

x p. M. Tanta e bonitas medi quanta e bonitas finis,
s. actus dicitur si medius ad finem syllogism problem et hinc
finis topicis, go si finis n. si optimus, neque regula
erunt optimus gaudens.

Q. n. M. in p. d. M. e sub ea voce subque medius in-
tendit finem c. M. sub alia n. M. et d. n. ita ut
intendat eiq. falsum n. m. ut intendat idem ut
verum c. m. et n.c.

Ob. 4. Instrumentum n. dicitur, s. lya d. instru-
mentum, q. p.

Q. d. M. Instrumentum n. dicitur si n. sicut sit hinc, qui
hinc actus certos c. M. s. q. p. n. M.

Res. Virtus e expeditibilis p. se, s. instrumentum n. d.
Expeditibile p. se, go instrumentum n. d. dicitur.

Q. c. M. d. n. si n. hinc p. se bonitate c. n. si hinc n. n. d. c.

Artus 3.

An lya sit scia l. ars!

Triplintel cuius scia. 1. pro quavis gnoce.

2.º pro gnose certa et evidente tantum sicut.
3.º pro quavis gubnacione deducta ex p[re]missis certis
et evidentibus.

Primo 1.º. Lya docens i sua. p. Lya docens i h[ab]itu
inclinans, ad actus certos et evitantes p[er] causa, go i
sua.
p.a. Lya i h[ab]itu inclinans ad reglas lyas, s[ed] h[ab]it
s[ed] actus certi et evitantes, go Lya i h[ab]itu incli
nans q[ui] =.

Primo 2.º. L. i et ars. p. Lya docens i h[ab]itu vera u[el]
vase effectiv[us], go i ars.

p.a. Lya h[ab]itu i vera u[el] vase effectiv[us], qui incli
nat intell[ectum] ad actus veros tales, que[rum] distinguit
actibus dicta ab actibus libera voluntatis, s[ed], go.

Obi.º Obi[ectum] sua d[icitur] ce tale q[uo]d n[on] h[ab]et propriu[m]
in nobis, s[ed] ob[jectum] lya d[icitur] tale h[ab]et propriu[m] in que ponit in p[re]s[ent]ia
enclitice n[on]

p.m. Ob[jectum] lya s[ed] n[on] sciendi, s[ed] h[ab]et propriu[m]
in nobis, go.

R. d. M. Ob[jectum] sua sicut d[icitur] ce tale c. M. prac
tica n. M.

Arg. sua et[er]na practica agunt de ob[jectis] necessariis p[er]
sua lya u[el] agit de talibus, go.

R. d. M. quo ad existentia absoluta n. M. quo ad
quoniam practica certitud[ine] c. M.

Ob. 2.º. L. i instrum[entum] sciendi, go u[el] i sua.

p.c. si la cet sua sicut et instrum[entum] sciendi, tunc
additens quoniam sua sicut et instrum[entum] sciendi, s[ed] h[ab]it
i absente quare sua sicut et n[on] sciendi, go sicut sua
R. c. a. n. c. in p. c. M. d. m, qui n[on] s[ed] h[ab]et illa ipsa sua n. M. m.
qui s[ed] h[ab]et dist[inct] ab illa sua et p[ro]p[ri]u[m] ad illa sua c. M. m.

Reg: Ea e' mdy finidi seu instrumentu oiu finaru =
 go si e' finid finia e' instrumentu finidij et ggnat
 profupoi ad teriffal.

Pr. d. a distarum a se c. a. alibi n. a. etc.

Ob: 3. Ne singloribz n' dat finia, s' la versaf
 totu circa singloria, go n' e' finia.

Pr. d. M. secunda' proba singloria g'fiderat, i. M.
 secunda' quonia n. M.

Dicit hoc ipso qd la heat p' opus factibile n'
 e' finia, g'p.

p. a. futoria deo n' e' finia quia ht op' factibile
 go: Pr. n. a. in p. n. a. ideo artes mechanic' s'
 n' s' finia, quia n' p' artz veros certos versaf
 circa obf' obtu' p'nt.

Artes 3. §. 1.

Quid sit quio practica et speculativa?

Quio practica e' cuius finis e' opus.

Speculativa: cuius finis e' veritas.

Speculativa quio p' se n' dirigens gnoscente ad effe-
 ctionem sui obtu', s' practica. ~~Quid actio e'~~

Videtur actio quio sit p' se dirigens requisitum
 1.º Ut obtu' illius quio sit factibile ab ipso gnos-
 cente.

2.º Ut quio dirigat ad obtu' faciendum istius quiois
 et n' ad aliud qualecunq', alio q' quio est practica.

3.º Ut quio n' tantu representet obtu' factibile ab ope-
 rante, s' etu' modo factibili, hoc e' quio ut ce talij
 qua intell' ita illuminat, ut apta sit illi' dirigere
 ad effectiorem obtu' sui. Ex his colligitur

- 1° Non ea necesse ut quicquid practica nihil operandi quo ad via ita exprimat prout ut n^o fit op^o quicquid ulteriore directive.
- 2° Quicquid ea practica remote l. p^o p^o p^o prout magis l. minus remote l. p^o p^o p^o quicquid ad effectivam obti^o dirigit.
- 3° Ad quicquid intrinsece practica n^o requiri ut actu i^o quicquid ordinat ad effectivam obti^o.
- 4° Non requiri, ut totum quicquid obti^o fit factibile aut ut quicquid fiat p^o n^o p^o p^o.

S. II.

Quid sit praxis et speculatio, huius philosophi et practicus!

Speculatio est ipse quicquid philosophia.
 Praxis est operatio quicquid directio a quicquid intellectu.
 p. Philosophus ait: philosophia enim sua finis est veritas,
 practica autem operatio.

S. III.

An logica sit practica l. speculativa.

Oratio logica ea practica. p. Ille huius est practicus
 cuius finis pure est praxis; si logica finis est pure
 praxis, q^o.
 p. n. Vultis n^o n^o sciendi est logica finis est n^o n^o sciendi
 sicut dicitur dicitur q^o si hic finis est praxis.
 Obi^o Juxta hanc intellectus fit practicus exten-
 sive, cuius sensus, q^o intellectus fiat practicus p^o illas quicquid
 p^o quas se extendit ad obiecta dirigenda que ipse
 extra intellectus; si intellectus p^o regas logica se n^o extendit.

ad obla extra intellu' dirigenda. go
R. n. m. et suppositum qd paly tres fit illa
s. dico, qd intellus fiat practiqz s. illas quoz
qoz n' possunt in se et veritate sua, s. se exten-
dunt ad alqd aliud dirigendum.

Ob. 2: Quatu' s. thom' sua s. ltra versaf circa obla
sua mdo resolutorio, s. ltra tali mdo versaf,
go. R. n. mdo resolutorio versaf circa obla
i' explicare utra resolucio n' in suas partes
causas, s. hoc facit ltra du' q' d' erant gng
sua, p. go

2
ologia ordinat ordinat
Amorem Dei
no.

R. n. m. in p. d. M. ita ut s. s. t'at in resolucio
ergo obla c. M. s. e. n. m. et d. m. ita, ut s. s. t'at
in quoz illorū n. m. ut n' s. s. t'at i. m. et n. c.

Ob. 3. In hoc disursu v. g. illa ryla bona et utilit'
e' quo aduic ad claras veta quoz, s. hoc
facit ryla iubens fieri d' f'ioem s. gng et diffia,
go hoc ryla bona e'. In hoc in qua' disursu M.
quo s. ltra, go ltra h' quoz s. ltra.

R. c. m. d. a. = ex obla et intrape T. a. ex fine
sua m. a. et d. c. intrape T. c. ex fine sua n. c.

Ob. 4. La q' d' erant opg sua i' factu' s. fiunt
sua statua, s. hoc q' d' erant n' d' quoz de
obla factibili go ota n' practia.

R. d. m. p' auidens c. M. p' se et s. s. t'at in illis
n. m. et d. m. in individuo c. m. in s. e. n. m. et c.

Artes 4.

An Leges sit necessaria?

Dico i: ltra ltra n' d' abla necessaria. ptes.

obla
ad
Dico
obla
ceteris
p. a.
s. h.
s. p.
p. m.
causa
p. m.
p. n. a.
p. n. m.
tabla
Chroni
sua
ltra

Lectus p[ro]fete scientifus p[er] q[ui]d miracul[um] obtineri, q[uo]d leg[is] n[on] e[st] f[or]malis necess[ar]ia.

Dico 2°. Leg[is] nec p[ro]p[ri]e e[st] necess[ar]ia. q[uia] p[ot]est aliquid n[on] esse act[us] p[ro]fete scientif[ic]i obtineri n[on] sine lege, act[us] f[or]malis, q[uo]d.

p. a. p[ot]est aliquid n[on] esse sine lege h[ab]ere quicquid certam rei causa[m] s[ed] hic e[st] act[us] scientif[ic]i, q[uo]d p[ot]est act[us] obtineri s[ed] n[on] sine lege.

p. M. p[ot]est aliquid n[on] esse sine lege e[st] e[st] e[st] q[uo]d p[ro]fete causa[m] p[ot]est q[uo]d res aliqua e[st], s[ed] hoc e[st] h[ab]ere quicquid rei certa[m], q[uo]d.

p. M. ab experientia: plerumq[ue] n[on] est p[ot]est ex quibusda[m] p[ro]p[ri]is lumine n[on]a nob[is] imp[er]turbabile reddere r[ati]o[n]em, q[uo]d.

Op[er]ia, h[ab]ere scripta h[ab]ere leg[is] nulla e[st] - bant r[ati]o[n]e leg[is], et t[ame]n excellentes act[us] t[ame]n n[on] est, q[uo]d p[ot]est aliquid act[us] scientif[ic]i sine lege acquiri.

§. II.
Solvuntur Ob[er]s.

Ob[er] 1°. Ad act[us] p[ro]fete s[ed] s[ed] requirit, ut quis p[ro]fete bonitate s[ed]em et n[on] est s[ed]i d[is]p[er]s[er]it, s[ed] n[on] p[ot]est p[ro]fete bonitas s[ed]i sine lege, q[uo]d.

R. n. M.

Dico 1°. ad act[us] p[ro]fete s[ed] s[ed] requirit, ut quis s[ed] s[ed] p[ro]fete meth[od]u[m] f[or]malis d[is]p[er]s[er]endi invaliditate, s[ed] hoc e[st] p[ro]fete bonitate s[ed]em, q[uo]d hoc d[icit] p[ro]fete.

R. d. M. = invaliditate orta ex ip[s]a f[or]ma n. M. invaliditate orta ex ob[er]e quicquid p[ro]fete n[on] est g[er]al[is]. c. M. d. m.

pro hoc est gnoscere bonitatem suam, si quis fiat suum
dignitatem ac invaluibilem invaluibile obta ex
ista fra c. m. ex quocumque obta. n. m. et c.

Dicitur 2: Ad actum esse solum requiritur, ut quis gnoscatur
suum dignitatem bene gloriari in omni materia, pro hoc
est gnoscere bonitatem suam, ergo quis bonitatem suam
requirit ad actum esse solum.

In iustitia

videtur obtemperare

propter se quod

obtemperare

non potest dare

rationem suam

quod 2. c. si

tenet dare n. m.

pro d. M. ce univalem, hoc est requiritur ut gnoscatur
quisquis in omni materia dare poterit tam evidentem
rationem suam assertivam, quod ex illa sequatur ad posterum
obtemperare non potest decipi. T. M. ce talem, ut ratio dignitas
ac pro, quod ipse probavit, in nulla materia ex pro-
nisi, veris sequi potest quod ratio falsa n. m. et sic dista

Dicitur 3: Si quis dignitatem bonitatem suam sui dis-
tinctionem poterit potest adhuc potest dubitare
de veritate sua gloriari, ergo non habet actum esse solum
suum.

pro d. a. si huius assertus ratio fra seu quocumque
sui c. a. si isti assertus sit ratio quocumque
obta n. m. et c.

Ob: 2: Ad actum esse solum requiritur et illud habet suum
se sive, pro hoc n. p. sive sive legem, ergo

pro d. M. et directe et exercite se sive c. M.
reflexe. n. m. et d. directe n. m. reflexe T. m.

Ob: 3: Multi actus esse solum sui non potest obtineri, nisi
attendas ad varias huius rationes, pro hoc advertentia
in supponit eorum notiam et assertus legem, ergo hoc ad
suum solum totalem et necessaria sunt l. am in pte.

15.
639

Q. advertentia ad hoc ut ex praesentia his tenis
p. iis artz supit lya d. m. advertentia adre
vsa p. hoc tenos lya signat m. m. et c.

§ III.

An Equa moralis sit necessaria?

Equa actus ad quolibet sua totale finit
moralis et necessaria.

p. In saepe p. dant. tales actus, quae sine lya
valde difficulte pot. obtineri, go lya ad illos ne-
cessaria.

Ob. 3. In talibus potus necessaria: go n. indiget
distinctione, go neq. lya.

p. c. potus necessaria n. pot. alibi etq. alibi agere
p. qd n. pot. alibi a. alibi agere n. indiget distinc-
go. Q. in p. d. M. v. c. M. nulla potus
pot. alibi et alibi agere n. M. d. ...

Disputatio 2^a

De Universalibus.

§ I.

Quid et quodplex sit unitas?

Artes aut: Universalis actus; quaecumq. n. habet divisione
quaterunq. n. habet, unum dicunt.

Dividit unitas in transcendentem et modalem.
proterea in physicam, metaphisicam, et moralem.

§ II.

De identitate reali.

Identitas unitas quaedam certitudo, aut plurium, aut cum

ib.
640

ut pluribus utamur. l. clarior: Est affirmabi-
litas unig de altero.

Dices 1° affirmabilitas unig de altero n. d. 1. ^{us} prohi
identit^{is} real^{is}, go d^{is} n. d. bone.

R. d. a. = in offiderare n^ophica T. a. in l^oca. n. a.

Dices 2° Oes q^uest^{io}es identit^{is} a nobis relati expriment
al^{is} ing^ophibile ul identite, go nuly d. bonz.

p. a. oes isti q^uest^{io}es explicant identitea f pluralitea,
f pluralitea d. ing^ophibile ul pluralitea, go f.

R. n. a. in p. d. M. s^o folem c. M. realen. n. M. et d. m.

Dices 3° Quilibet fit, q^u fit identas, go n^o p^o d^{is} fin.

R. d. a. = sub nudi q^uest^{io}is. c. a. sub fient^{is} n. a. etc.

Dices 4° Identas transcendit oia genera, go n^o p^o d^{is} fin.

R. d. c. = d^{is} fice rigorosa f gery f^o p^o n^o d^{is} fin. n^o d^{is} fin. n^o d^{is} fin.

Arly 2.

De distioe reali eiusq^{ue} signis.

§. 1.

Quid et quod duplex sit distio realis?

Distio realis: est negabilitas unig de altero.

Dividit^{ur} in absoluta et modalem. Absoluta est, que int^{er}cedit
int^{er} rem et rem. Modala, est, que int^{er}cedit int^{er} illa, quoru
unus saltem est cas modale.

Dividit^{ur} 2° in distioe ad^opta, et inad^opta. Ad^opta est distio
totig a tota. Inad^opta est distio totig a parte.

Dices: si pars inad^opta distinguit a toto = sequit partem
distingui a se ipsa, hoc implicat, go.

R. d. sequela 2° oes partes distioe accepta est sequela
2° oes partes collective accepta n. sequela.

Uig: Totu 2° oes partes collective accepta adhuc inle-
dit quemlibet partem seorsim: go si quolibet pars distinguit

inadeqte à toto indif. bilitate excepto adhuc distingui
i se ipfa. R. d. c. rae sui ipfij c. c. rae aliamon
partiu n. c.

Divide. 3. In positivam et negativam. Positiva d. que
sint res positivae. Negativa d. que incedit in aliam
ens et non ens.

S. II.

De signis distinctionis realis.

1. 1. modus 1. signa, que quo ad individua re ipsa
separabilia.

2. 2. modus 2. separabilitas duorum eorundem signi distinctionis.

3. 3. modus 3. separabilitas locorum inter illa que existunt in
diversis locis.

4. 4. modus 4. Oppositio 1. producentis et producti.

S. III.

Solvuntur Objectiones.

Ob. 1. 1. Objectione dicitur separabile ab hoc, et hoc d. idem f. b. d. u. l. e. s.
go falsu e, ca, que se inseparabilia, ce realit. dista.
p. a. aal etm d. in equo, go e separabile ab hoc.

R. r. a. in p. d. a. id e illud individuum aal, ad idm
in hoc d. etm in equo n. a. aal in genere c. a. et d. c.
go aal huj. e separabile in hoc n. c. aal in genere c. c.

Ob. 2. 2. Objectione dicitur separata a se ipso quo ad locum, neq. hoc d.
distq. a se ipso, go separabilitas que ad locum n. a.
eorundem signi distinctionis realis.

R. T. a. d. c. e. in figurabilibus c. c. in atribilibus n. c.

Ob. 3. 3. Objectione si separabilitas d. signi distinctionis realis, tunc
inseparabilitas d. signi identitatis realis, hoc n. d. go p.
p. m. Petrus e inseparabilis ab oi ubicat. =, et t. n. d. e.
idem featq. in ubicat. R. T. M. n. m. in p. n. a. rae d. que
necipio d. h. e. ubicat. strale n. ind. m. a. l. e. c.

Liber III.

De unitate et distinctione filii.

Unitas filii est: quia procedens plura per modum unius.
 Distinctio filii est: quia l. realiter s. equivalenti multiplex
 eisdem rei.
 Distinctio filii dividitur in distinctioem rationis ratiocinata et ra-
 tionis ratiocinantis.
 Prior est quae filium cum fundamento in re. hoc autem
 duplex. 1.^a est distinctio rei equivalenti multiplex, in
 cuius eadem res continet distinctioes repetitas dicitur in rebus
 distinctis. 2.^a est distinctio et ordo rei ad quotata diversa.
 Posterior distinctio ratiocinantis est quae filium sine fundamento.

Liber IV.

An detur distinctio Scotistica?

s.ii.

Resolvitur Quaestio.

Quis non dicitur in creatis distinctio ex altera rei filii.
 p. Distinctio ex natura rei filii l. est distinctio realis l. ordo imperceptibilis
 qd non dicitur d. ex natura rei filii.
 p. a. de distinctioe ex natura rei filii verificans propter quotationem, pro
 de qua verificans propter quotationem per distinctioem realis distinctioe,
 qd distinctio ex natura rei filii per distinctioem realis distinctioe.
 p. m. de realitate petri verum est dicere: realitas petri est
 aliquid ex altera rei filii distinctum a realitate petri, ut de realitate
 verum est dicere: realitas petri non est aliquid ex altera rei filii
 distinctum a realitate petri; sed se distinctum ex altera rei filii
 a realitate petri, et non est distinctum per quotationem; qd de distinctioe
 ex altera rei filii verificans propter quotationem.
 p. nunc m. priorem hanc gloriolam de quibus verificans quotationem apud

ante operacionem intellectus, n̄ potest esse stricte realiter idem: go
 etiam illa de quibus verificatur gloria n̄ potest esse realiter
 idem: s̄ illa que n̄ s̄ realiter idem etiam iuxta potest
 s̄ stricte realiter differre, go illa de quibus verificatur
 ante operacionem intellectus gloria s̄ stricte realiter differre.

Dixerunt tamen divinis admitti debet gloria, go gloria potest
 esse stricte realiter idem.

R. d. a. im̄ba n. a. m̄ba e. e. et n. c.

§. III.

Solvuntur Obiectiones.

Ob. 1°. que habet diversas definitioes, habet diversas contrarias;
 s̄ differre ex n. a. s̄. habet diversas definitioes, go etiam di-
 versas contrarias.

R. d. M. Inadequatam n. M. adequatam c. M.

Virg. aequalitas petri, tantum differre esse proprium sentienti et
 aequalitas tantum ratiocinanti, go habet definitioes s̄ adequatas.

R. d. a. i. fides sumpta e. a. realiter sumpta n. a. et c.

Ob. 2°. Illa que fundant fundamentum et dissolventem reale
 in eadem re ut eorum distinguitur ex natura rei fidei, s̄ dantur

s̄. m. Aequalitas petri fundat in petro fundamentum reale in
 Leone aequalitas vero petri fundat dissolventem in Leone,
 go dantur que fundant in eadem re fundamentum et dissolventem.

R. T. M. n. m. in p. d. a. a. i. inadequate: etiam tantum in p. a.
 adequate. n. a. et c.

Virg. 1°. Non potest aliquid alteri esse inaequale eque et inaequale
 inaequale, go neque inaequale fidei et inaequale dissolventem.

R. T. a. n. c. et pariter. disparitas est, quia aequalitas
 n̄ s̄ s̄ magis et minus, s̄ fides.

Ob. 3°. Obiectio et impositio fundant gloriam, s̄ eadem contrarias
 obiectio et impositio, go fundant gloriam, s̄ que fundant
 gloriam distinguitur ex natura rei, go.

R. d. M. p[er]fectio et imperfectio regens eandem p[er]fectioem
faciunt gloria. c. M. alia n. M. et d. n. f.

Artus 5.

In de[us] in creatis distio virtutis intrinseca.

Distio virtutis intrinseca est capacitas identificatorum
ad gloria identificat[ur] intrinseca.

Extrinseca est capacitas identificatorum ad gloria
identificat[ur] extrinseca.

§. II. Resolvitur Quæstio.

Ordo n[on] dat. p. n[on] pot[est] dari in creatis identitas duorum
vel discrepantia in aliquo, go n[on] pot[est] dari distio virtutis in-
trinseca.

p. a. Identitas est p[er]fecta unitas, s[ed] in creatis n[on] pot[est] dari
talis unitas vel discrepantia in aliquo, go.

p. m. ad unitatem p[er]fectam requiritur respectus p[er]fecta generatio
bonorum, s[ed] in creatis n[on] pot[est] dari talis, go.

p. m. vult reservat aliquid p[ro]t[er] se, go n[on] generat omnia aliter.

Cum autem in divinis admittit p[er] se talis distio h[ab]et r[ati]o-
nem identitatis vel discrepantia in aliquo p[ro]t[er] r[ati]o h[ab]et:
quoniam in divina n[on] omnia p[ro]t[er] se p[er]fectiora, et in creatis.

Ob. 1°. Odiosum aliquid est tendere actu ad id in aliquo, et amare
est p[er] se si odiosum gloriosum tendit in Deum et amare in peccato
tunc ad id ad Deum et amare est peccatum.

R. d. a. averfari est p[ro]p[ri]etive e. a. odiosum aliquid est
p[ro]p[ri]e tendere actu amoris, n. a. et c.

Artus VI. Qualis de[us] distio in gradibus metaphisicis.

Quo gradu metaphisici eiusdem individui n[on] distinguitur per
reality.

p. sufficit gradu metaphisico r[ati]o distinguere, go n[on] dicitur hinc

realti diffi. p. a. Tota ras ad verariora ~~est~~ sumpta
et ex diverso modo quipiendi eandem rem et gregate
~~et~~ ex diverso modo denomandi eandem rem, p. hoc ras
n. p. p. ad diffi. realem, q. diffi. rati. p. p. p.
p. m. Quid eadem res sit diversas operas, quoniam
aliquas n. differt, ut intell. p. p. p. p. p. p. p. p. p.
et eandem res diverso modo quipiendi et denoret.
p. hoc et tota diffi. rati. q. diverso. de modo quipiendi
et denomandi eandem rem salvat diffi. rati.

S. II.
Solvuntur Obiectiones.

Ob. 1. Gradus utriusque sit separabile, q. sit realti diffi.
p. a. aalitas horum et in equo aalitas n. d. in equo, q. sit
separabile.

p. a. Hoc et equus habet eandem aalitem, q. aalitas horum
et in equo.

R. n. a. in p. n. a. in huius p. d. a. hoc et aal habet eandem
numeros aalitem seu identice reali n. a. identice rati. q. a. et n. c.

Arg. 1. Post mortem hominis manet gradus corporis et perit
gradus vivens, q. adhuc gradus utriusque sit separabile.

R. d. a. manet quiescente et perit quiescente n. a. in quiescente c. c.

Arg. 2. Post mortem hominis ea nullo modo sentit et tamen adhuc
rati. q. aalitas nullo modo manet, aalitas vero
manet quiescente. q. saltem aalitas et aalitas sit separabile.

R. d. a. = dependente a sensibus n. a. independente c. a. et n. c.

Ob. 3. Diversi effectus arguunt diversas causas, q. aalitas
et aalitas arguunt diversas causas.

R. d. a. = repelli in diversis p. p. p. c. a. in eandem p. p. p. n. a. et c.

Ob. 3. Aalitas horum licet sit certitate inseparabilis a aalitate
tamen eandem rati. ut leones aalita, q. distinguit a aalitate.

R. a. a.

Urg: Non potest intelligi limitatio creaturae, nisi dicitur
in illa dua partes, quarum una sit realiter li-
mitativa alterius; quod etiam hoc est hinc tales partes.
Sed partes horum sunt aequalitatis et reale quod reale limi-
tabit aequalitatis, sed per realiter limitat alterum et ab illo
realiter differt. q. 1.

R. n. a. et dico, limitatio creaturae salvatur in
quod sit ens ab alio et determinatur à seorsum certum gra-
dum antequam.

Ob. 4. Quae res ipsa faciunt gradum si dista-
tionalitatis et reale faciunt gradum, q. 1.

R. c. M. n. m. et dico, quod aequalitatis et reale in res ipsa
sed tamen metaphysice faciunt gradum.

Ob. 5. Quod profert ab altero distinguit ab illo, sed
aequalitatis profert à realitate, quod distinguit ab illa.
R. d. M. phis. c. M. metaphis. n. M. et d. m. n. e.

Ob. 6. si intelligit realiter determinat ad quaevis dua
obta et dista, hoc ideo illa dua considerant in
se et dista, sed intelligit quando quaevis aequalitatis et rea-
litate realiter determinat ut quaevis illas tamen distas
quod etiam sunt in se dista.

R. d. M. si illa obta quaevis sunt se T. M. et accidit
n. M.

Ob. 8. Ntra secundum se non est singularis, quod hoc differt
ab individuali.

R. n. a. si primo sit de ntra reali in se accepta.

Ob. 9. Ad veritatem huius propositi hoc est aequalitatis requirit aequalitatis,
et non requirit realitatis, sed requirit et non per se
quod de hoc verificatur quod tamen.

R. d. M. = dicitur n. M. indeterminate c. M. et d. m. n. e.